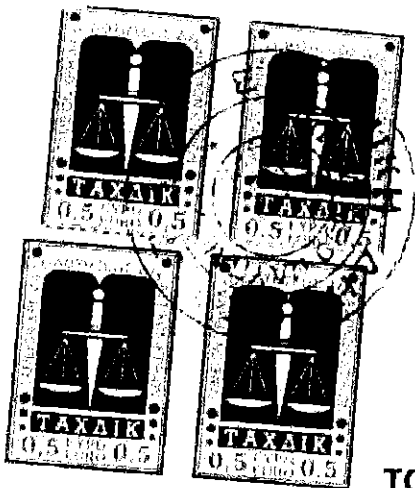

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης

.....45..12019

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από το δικαστή
Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Πρόεδρο

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 23 Ιανουαρίου 2019
για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1. Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την
επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ / ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ»,
που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ
997495285, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο
της Σπυριδούλα Πολύζου.

Των καθ' ων η αίτηση: 1.

με

ο οποίος διατηρεί ατομική επιχείρηση (καφετέρια) με το
διακριτικό τίτλο και κατοικεί στο επί της οδού

ο οποίος δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από
πληρεξούσιο δικηγόρο, 2.

με

051581613, ο οποίος διατηρεί ατομική επιχείρηση (ταβέρνα) με το
διακριτικό τίτλο και κατοικεί στην

ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του

3. με

ο οποίος διατηρεί ατομική επιχείρηση (ταβέρνα) με το
διακριτικό τίτλο και κατοικεί στην

ο οποίος παραστάθηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο του

και 4. του με

η οποία διατηρεί ατομική επιχείρηση (καφετέρια) με το
διακριτικό τίτλο και κατοικεί στην

η οποία δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από
πληρεξούσιο δικηγόρο.

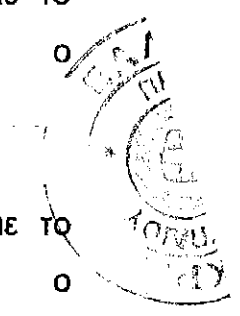
Η αιτούσα κατέθεσε την από 27-4-2018 και με αριθμό κατάθεσης
δικογράφου ΑΣΦ/122/30-4-2018 αίτησή της, η οποία προσδιορίστηκε
για τη δικάσιμο της 26-9-2018 και, κατόπιν αναβολών, για τη δικάσιμο
που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
παριστάμενων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν
να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας με δήλωση της πριν την
έναρξη της συζήτησης της υπόθεσης παραιτήθηκε παραδεκτά και
νόμιμα (άρθρα 294 και 297 ΚΠολΔ) του δικογράφου της ένδικης αίτησης
ως προς τους πρώτο και τέταρτο των καθ' ων. Συνεπώς, ως προς τους
ανωτέρω, η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε (άρθρο 295 ΚΠολΔ).

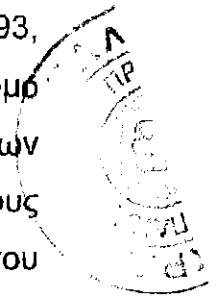
Με τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν.
2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και
πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς

την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικάδικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (οι λέξεις "ή εικόνας ή ήχου και εικόνας" διεγράφησαν με την παρ. 6 του άρθρου 81 του ν. 3057/2002) που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των

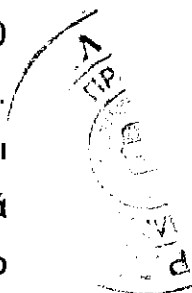
παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι μέχρι τις 20.7.2017 λειτουργούσαν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993 και έκτοτε κατά τους όρους του άρθρου 6 του νέου ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20.7.2017), ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20.3.2014). Οι εν λόγω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στις ιστοσελίδες αυτών και του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (άρθρο 23 παρ. 2 του ν. 4481/2017), ο δε υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 3, 6 παρ. 1γ του ν. 4481/2017 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευση του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να

προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο (άρθρο 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017). Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1εδ. α του ν. 4481/2017, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από του παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης η

οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφαΘ 929/2010 ΕΕμπΔ 2010.997, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011.414. βλ. επ. Μ.Θ.Μαρίνου "Πνευματική Ιδιοκτησία", δεύτερη έκδοση, αριθ. 750 και 751, σελ. 379, Δ. Καλλίνικου "Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα", δεύτερη έκδοση, σελ. 275 και 276). Τέλος, κατά το άρθρο 24 του Ν. 4481/2017 υπό τον τίτλο «Υποχρεώσεις χρηστών» «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους. Όλες οι ως άνω πληροφορίες υποβάλλονται βάσει ορισμένου μορφότυπου που παρέχεται σε αυτούς από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος λαμβάνει υπόψη για τη διαμόρφωσή του υφιστάμενα βιομηχανικά πρότυπα. Ο μορφότυπος αυτός είναι ενιαίος για κάθε κατηγορία χρήσης για όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που υποχρεούνται να αποστέλλουν σχετικό υπόδειγμα στον ΟΠΙ. Η υποχρέωση του χρήστη υποβολής αναφοράς βάσει του μορφότυπου περιλαμβάνεται στην άδεια χρήσης που συνάπτει με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. 2. Σε περίπτωση παράβασης από χρήστη της παραπάνω υποχρέωσης, ο οργανισμός συλλογικής

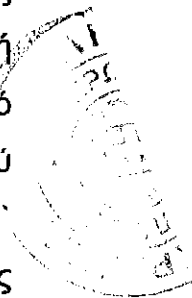
διαχείρισης, μπορεί να επιβάλει σε αυτόν προσαύξηση δέκα τοις εκατό (10%) επί της οφειλόμενης αμοιβής. Αν ο χρήστης παραβιάζει τη συγκεκριμένη υποχρέωση πάνω από δύο (2) φορές, ο οργανισμός μπορεί να επιβάλει προσαύξηση δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί της οφειλόμενης αμοιβής ή να καταγγείλει τη σύμβαση».

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της και μόνοι εταίροι της είναι:

α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς) έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης

τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Ότι η δική του λειτουργία εγκρίθηκε με την από ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β' 45/30.12.2011, και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρ. 49§1 του ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και εισπράττει δικαστικά και εξώδικα την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς - μέλη του και μάλιστα ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι σε κάθε περίπτωση οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται ογια τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιο της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι απλώς χρήσιμη, στις οποίες περιλαμβάνονται οι ατομικές επιχειρήσεις των δευτέρου και τρίτου των καθ' ων (υγειονομικού ενδιαφέροντος - ταβέρνες), προβλέπει ειδική κατηγορία Β1 και η αμοιβή

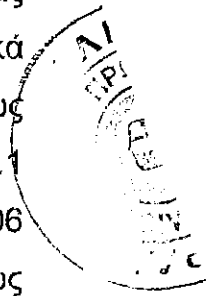
ορίζεται με εφάπαξ ποσό κατ' έτος, υπολογιζόμενο με την επιφάνεια της επιχείρησης, ως αυτό αναλυτικά εκτίθεται στο δικόγραφο. Ότι οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων διατηρούν και εκμεταλλεύονται ταβέρνες που βρίσκονται στην _____ με τους διακριτικούς τίτλους _____ επιφανείας εσωτερικών χώρων 20 τ.μ. 40 τ.μ. αντίστοιχα και εξωτερικών χώρων 100 τ.μ. και 60 τ.μ. αντίστοιχα και συνολικά 120 τ.μ. και 100 τ.μ. αντίστοιχα, οι οποίες λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Ότι στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας κατά τα έτη 2011 έως και 2017 οι καθ' ων χρησιμοποιούν σε καθημερινή βάση καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας των επιχειρήσεών τους, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών τους (κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου), χρήση η οποία είναι για τις εν λόγω επιχειρήσεις χρήσιμη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδά τους. Ότι αν και η ίδια κάλεσε τους καθ' ων να της καταβάλουν τα ποσά που καθορίστηκαν με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της, οι τελευταίοι υπήρξαν αδιάφοροι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης. Ότι οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων οφείλουν συνολικά για την παραπάνω χρήση τα ποσά των α) 1.400 ευρώ (200 ευρώ κατ' έτος X 7 έτη) ο δεύτερος και β) 1.050 ευρώ (150 ευρώ κατ' έτος X 7 έτη) ο τρίτος, πλέον ΦΠΑ, που αποτελούν τα ελάχιστα ποσά χρέωσης, σύμφωνα με το αμοιβολόγιό της, για το είδος της επιχείρησης των καθ' ων. Ενόψει των ανωτέρω και επικαλούμενη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τον προσωρινό καθορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της, αλλά και επείγουσα περίπτωση ζητεί: α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση από τους δεύτερο και τρίτο των καθ' ων του

ρεπερτορίου της για το για τα ανωτέρω έτη στα ποσά των 1050 ευρώ πλέον ΦΠΑ και 1400 ευρώ πλέον ΦΠΑ, αντίστοιχα, β) να υποχρεωθούν οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη προκειμένου να δύναται η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθούν οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ από τα ποσά, που θα καθορισθούν ως εκ του νόμου ως ετήσια εύλογη αμοιβή, με το νόμιμο τόκο από την 1-1 εκάστου έτους, αντίστοιχα, για την εύλογη αμοιβή κάθε έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση του ποσού και τέλος να καταδικασθούν οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων στη δικαστική της δαπάνη.

Με τα ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη αίτηση παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του αρμοδίου τούτου, καθ' ύλην και κατά τόπον, Δικαστηρίου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων [άρθρα 22, 37 74, 218, 683 επ. ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 εδ. α' Ν. 4481/2017], απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του τρίτου των καθ' ων περί απαράδεκτης σώρευσης ελλείψει των προϋποθέσεων της παθητικής ομοδικίας και παράβασης των διατάξεων περί προσωπικών δεδομένων, ως νόμω αβασίμων, δοθέντος ότι οι ένδικες αξιώσεις κατά των ανωτέρω δεύτερου και τρίτου των καθ' ων ως ειδικά ιστορούνται στην ένδικη αίτηση και διαλαμβάνονται ειδικώς ανωτέρω πηγάζουν από την ίδια νομική και πραγματική αιτία, αφορώντας ομοειδείς απαιτήσεις και υποχρεώσεις, ήτοι τον καθορισμό εύλογης αμοιβής από την εκμετάλλευση των καθ' ων του ρεπερτορίου της ως αυτό ειδικά διαλαμβάνεται στην ένδικη αίτηση, για κάθε μία εκ των οποίων υφίσταται η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου τούτου έτσι ώστε αφενός να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις της απλής ομοδικίας υπό την έννοια του άρθρου 74 ΚΠολΔ, αφετέρου να είναι νόμιμη η σώρευση των αιτήσεων αυτών υπό την έννοια του άρθρου 218 ΚΠολΔ. Επιπλέον, αναφορικά με τις

αιτιάσεις του δεύτερου των καθ' ων περί παράβασης προσωπικών δεδομένων πρέπει να σημειωθούν τα εξής: Η προστασία των προσωπικών δεδομένων, ως προβλέπεται με τις διατάξεις των άρθρων 9Α του Συντάγματος, που προστέθηκε με την αναθεώρηση του 2001, 2, 4 και 5 του ν. 2472/1997, ο οποίος εφαρμόζεται εν προκειμένω και όχι ο ν. 3471/2006 "Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών", ως ισχυρίζεται ο τρίτος των καθ' ων, ο οποίος στο άρθρο 3 με τίτλο "Πεδίο Εφαρμογής", όπως η παρ. 1 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 169 Ν. 4070/2012, ορίζει : "1. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 17 του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογή κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών, στο πλαίσιο της παροχής διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε δημόσια δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών περιλαμβανομένων αυτών που υποστηρίζουν συσκευές συλλογής δεδομένων και ταυτοποίησης. Για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στο πλαίσιο μη διαθεσίμων στο κοινό δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εφαρμόζεται ο Ν. 2472/1997, όπως ισχύει. 2. Ο Ν. 2472/1997, όπως ισχύει, και οι εκτελεστικοί του άρθρου 19 του Συντάγματος νόμοι, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται για κάθε ζήτημα σχετικό με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, που δεν ρυθμίζεται ειδικότερα από τον παρόντα Νόμο", καθώς και οι διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της Οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), δεν εξικνείται μέχρι της πλήρους απαγορεύσεως της επεξεργασίας τους, αλλά στη θέσπιση όρων και

προϋποθέσεων, υπό τις οποίες είναι επιτρεπτή η επεξεργασία τους, ούτως ώστε να επιτευχθεί μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ της προστασίας του δικαιώματος αυτού, και της ικανοποίησης και άλλων συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων (ΣτΕ 1616/2012, ΣτΕ 2254/2005), όπως είναι το δικαίωμα της έννομης προστασίας (άρθρο 20 παρ.1 Συντάγματος) και της επιχειρηματικής ελευθερίας (άρθρα 5 και 106 παρ.2 Συντάγματος, βλ. ΟΛΑΠ 1/2017). Ειδικά εν προκειμένω ουδόλως χρησιμοποιούνται στην ένδικη υπόθεση δεδομένα παρανόμως κτηθέντα ή προκύψαντα από χρήση ή επεξεργασία αρχείου, έτσι ώστε να τίθεται ζήτημα παράνομης προσκομιδής και επεξεργασίας αυτών, επιπλέον δε, τα ερευνώμενα στοιχεία (εμβαδό επιχείρησης και εκμετάλλευση ρεπερτορίου αιτούσας) ουδόλως προσβάλλουν τα συμφέροντα των καθ' ων η αίτηση ή αποτελούν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα ή βιομηχανιά μυστικά. Επιπλέον, η ένδικη αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, καθόσον διαλαμβάνει με ακρίβεια όλα τα αναγκαία στοιχεία των εφαρμοζομένων κανόνων δικαίου σύμφωνα και με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 4481/2017, ως αναφέρονται κατωτέρω και στις οικείες νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017 και ισχύει σήμερα), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22 και 23 του ν. 4481/2017 (τα οποία έχουν εφαρμογή εν προκειμένω, κατ' άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017, ως εκ του χρόνου άσκησης της ένδικης αίτησης [Απρίλιο 2018], μετά την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου [20.7.2017]), 2 έως 5, 7 και 12 ν. 2054/1992, 480, 346 ΑΚ, 728 παρ. 1ζ', 729 παρ. 2 και 176 ΚΓποΛΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί καταβολής τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1η Ιανουαρίου) του έτους που αφορά η αξίωση, το οποίο είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, καθόσον η αιτούσα δεν επικαλείται δικαστική ή εξώδικη όχληση των δεύτερου και τρίτου των καθ' ων η αίτηση. Σημειωτέον, δε, ότι νομίμως ζητείται με την

ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής των αιτούντων για χρήση που έχει, ήδη, πραγματοποιηθεί πριν από την άσκησή της (αίτησης), καθόσον με τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' του ν. 4481/2017 προβλέπεται ρητά ότι, «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε», χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της, ως άνω, διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο, επιπλέον, δε, και σε κάθε περίπτωση, στην προκειμένη περίπτωση, η αίτηση αφορά στον προσδιορισμό αμοιβής για χρήση, η οποία άρχισε μεν κατά το παρελθόν, αλλά εξακολουθεί να γίνεται κατά το χρόνο της άσκησής της, και όχι για ήδη πραγματοποιηθείσα χρήση, που έχει παύσει κατά την άσκησή της, ώστε να δημιουργείται αμφισβήτηση εάν είναι επιτρεπτός ή όχι ο προσωρινός προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής της με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, απορριπτομένων των πε'ρι του αντιθέτου ισχυρισμών του δεύτερου των καθ' ων. Σημειωτέον δε ότι το παρόν Δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179) και, συνεπώς, για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που σημειωτέον πάντως εν προκειμένω αναφέρεται, αφετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν

υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 §4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (22§7 Ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1ζ' ΚΠολΔ), απορριπτομένων όλων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του δεύτερου των καθ' ων. Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω η ένδικη αίτηση κατ' ουσίαν.

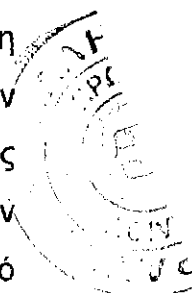

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων

που εξετάστηκαν κατά πρόταση των διαδίκων (αιτούσας και δεύτερου των καθ' ων) και όλων των εγγράφων που οι διάδικοι προσκομίζουν, μεταξύ των οποίων και οι φωτογραφίες των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητήθηκε, πιθανολογούνται τα εξής: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού συγκεκριμένα από: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», η οποία συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τις αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ - οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών

φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών ΣΥΝ.Π.Ε» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στην αίτηση εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, δηλαδή τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/Γ ΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β` 3245/30.12.2011, ενώ η ανωτέρω συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της αιτούσας, ανέθεσαν στην τελευταία κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί

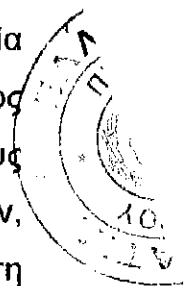
το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί η αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί - μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους - δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπρατιόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49§1 του ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα, νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 §1 του ίδιου ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταίρων της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς)

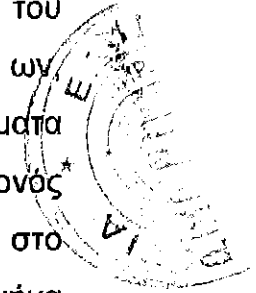
παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες - μη επίδικες - γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (SWISS PERFORM-Ελβετία, GVL-Γερμανία, SPEDI-DAM & ADAMI- Γαλλία, AIE & A ISC-Ισπανία, SAMI-Σουηδία, CREDIDAM- Ρουμανία, EJI- Ουγγαρία, AGA-Λιθουανία, GRAMEX-Δανία, NORMA-Ολλανδία, MIRO CAM & URADEX- Βέλγιο STO-ART-Πολωνία, ROUPI & R.P.A.- Ρωσία, IMAIE & SCF- Ιταλία, BECS-Μεγάλη Βρετανία, GDA-Πορτογαλία, RAL- Βρετανών&Αμερικανών Καλλιτεχνών, LSG-Αυστρίας, R.A. A.P- Ιρλανδίας, EEL- Εσθονίας, OBERIH - Ουκρανίας, HUZIC - Κροατία, INTERGRAM- Τσεχίας) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των

ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν.2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως συμβαλλόμενη όπως προαναφέρθηκε με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές

των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα ΚΕΡΔΟΣ της 20/04/2012, (β) στην εφημερίδα ΑΥΓΗ της 20/04/2012, και (γ) στην Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της 19/04/2012 και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευση του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι: (α) στην Εφημερίδα ΑΓΟΡΑ της 29/05/2015 και (β) στην εφημερίδα ΑΥΓΗ της 06/05/2015, και (γ) στην Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της 18/06/2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό για επιχειρήσεις, για τις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη (ενδεικτικά: εστιατόρια, καφετέριες, καφενεία κ.λπ.), καθορίζεται εφάπαξ ποσό κατ' έτος με βάση την επιφάνεια του καταστήματος, μεταξύ άλλων, ως εξής: α) από 51-100 τ.μ., ποσό 150 ευρώ ετησίως και β) από 101-200 τ.μ. ποσό 200 ευρώ ετησίως, με τη σημείωση ότι επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 7 μήνες οφείλουν το 70% του ανωτέρω ποσού και επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 5 μήνες οφείλουν το 50% του προαναφερόμενου ποσού. Οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων διατηρούν καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος (ταβέρνες) στην περιοχή της με τους διακριτικούς τίτλους αντίστοιχα, εμβαδού του δεύτερου των καθ' ων των εσωτερικών χώρων 20 τ.μ. και

του τρίτου των καθ' ων 40 τ.μ. και εξωτερικών χώρων 100 τ.μ. του δεύτερου των καθ' ων και 60 τ.μ., αντίστοιχα, του τρίτου των καθ' ων ήτοι συνολικά 120 τ.μ. και 100 τ.μ. αντίστοιχα. Τα εν λόγω καταστήματα πιθανολογείται ότι λειτουργούν καθ' όλο το διάστημα του έτους, γεγονός που μαρτυρούν και οι φωτογραφίες από αναρτήσεις αυτών στο διαδίκτυο και το οικείο διαφημιστικό υλικό ακόμη και κατά το μήνα Ιανουάριο. Επιπλέον, οι επιχειρήσεις των ανωτέρω καθ' ων λειτουργούν από το μεσημέρι (ήτοι από ώρα 12:00) έως το βράδυ (μέχρι ώρα 01:00) ανάλογα με τον κόσμο που έχουν, προσφέροντας στους πελάτες τους κυρίως ψάρια και θαλασσινά. Καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας τους από τις ηχητικές της εγκαταστάσεις αναπαράγονται δημόσια από υλικούς φορείς ήχου μουσικές εκτελέσεις δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχων, ερμηνευτών, εκτελεστών), των οποίων τη συλλογική διαχείριση ασκεί η αιτούσα. Επίσης, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους πραγματοποιούνται και μουσικές εκδηλώσεις (ζωντανή μουσική) αποσκοπώντας στην αύξηση της κατανάλωσης και στην προσέλκυση μεγάλου αριθμού επισκεπτών - πελατών στο χώρο τους. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα πιθανολογείται ότι η χρήση της μουσικής για τις εν λόγω επιχειρήσεις των καθ' ων είναι ιδιαίτερος χρήσιμη, καθώς με τον τρόπο αυτό γίνεται ελκυστικότερη για τους πελάτες τους, για το λόγο δε αυτό διατηρούν κατάλληλη προς τούτο ηχητική εγκατάσταση και επενδύουν τόσο στη χρήση της όσο και στη διοργάνωση μουσικών εκδηλώσεων, όχι όμως και απολύτως απαραίτητη, υπό την έννοια ότι δεν νοείται η ύπαρξή της χωρίς τη χρήση μουσικής. Ακολούθως, η αιτούσα επανειλημμένα προσκάλεσε τους καθ' ων, είτε προσωπικά μέσω των εκπροσώπων της που επισκέφθηκαν τα ένδικο καταστήματα είτε τηλεφωνικά, για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της αμοιβής, ωστόσο οι διάδικοι δεν κατέληξαν σε συμφωνία και οι καθ' ων δεν έχουν καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στην αιτούσα, παρά το ότι έκαναν χρήση μουσικής στην επιχείρησή τους, ισχυριζόμενος ο τρίτος

αυτών ότι αναπαράγει μουσική μόνο από τις μουσικές πλατφόρμες του Πανελληνίου Σωματείου Καταστημάτων Καταναλωτών Εστίασης και Διασκέδασης (ΠΑΣΚΕΔΙ). Ο τελευταίος όμως ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, δοθέντος ότι το ΠΑΣΚΕΔΙ δεν αποτελεί Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 κατά τα στη μείζονα σκέψη διαλαμβανόμενα, έτσι ώστε να δύναται να παρέχει τέτοιες υπηρεσίες, ενώ ήδη έχει ενημερώσει προς τούτο και ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) με ανάρτηση στην ιστοσελίδα που διατηρεί. Ωσαύτως, μη νόμιμος και απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός του δεύτερου των καθ' ων περί καταχρηστικής άσκησης του ένδικου δικαιώματός της αιτούσας με κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης αυτής και αυθαίρετη είσπραξη του μισθολογίου, δοθέντος ότι η δικονομική συμπεριφορά της αιτούσας στηρίζεται στις διατάξεις που διαλαμβάνονται στις οικείες νομικές σκέψεις και δεν υπερβαίνει ως τέτοια τα όρια που θέτουν τα συναλλακτικά ήθη και η καλή πίστη σε συνδυασμό με τον οικονομικό και κοινωνικό σκοπό του ένδικου δικαιώματος. Τούτο δε καθόσον, με την έγερση της ένδικης αίτησης, δεν θίγεται η επιχειρηματική ελευθερία του δεύτερου των καθ' ων, δεδομένου ότι με τις ανωτέρω διατάξεις και την ένδικη αίτηση επιχειρείται η προστασία των δικαιούχων αμοιβής από συγγενικά δικαιώματα που προστατεύονται όπως δε κάθε δικαίωμα, μεταξύ δε της υποχρέωσης των χρηστών των έργων των ανωτέρω δικαιούχων και του σκοπού που προορίζεται να εξυπηρετεί η νομοθετικώς καθιερούμενη δυνατότητα προσωρινής επιδίκασης της αμοιβής τους, ακόμη κι αν ήθελε κριθεί περιορισμός για τον χρήστη των έργων, ο εν λόγω θεσπιζόμενος περιορισμός επιδιώκει θεμιτό σκοπό, επιπλέον δε κρίνεται κατάλληλος και αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού, για τον οποίο εισάγεται, δίχως να δύναται ο δικαστικός έλεγχος να υπεισέρχεται στη σκοπιμότητα της ανωτέρω νομοθετικής ρύθμισης, και δίχως

περαιτέρω η δυνατότητα προσωρινής δικαστικής προστασίας που επέλεξε εν προκειμένω ο νομοθέτης να κρίνεται ακατάλληλη ή μη αναγκαία ή δυσανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δεδομένου ότι τοιουτοτρόπως επιδιώκεται ο δικαστικός καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση αμοιβής για τη χρήση του έργου των ανωτέρω δικαιούχων αμοιβής εκ της χρήσης αυτής. Επιπροσθέτως, όσον αφορά στην κατάρτιση του αμοιβολογίου, τούτο λαμβάνει χώρα σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις ως ανωτέρω διαλαμβάνονται ειδικά, και σε κάθε περίπτωση το Δικαστήριο κρίνει ανεξαρτήτως αυτών, εφόσον δεν συμφωνήσουν οι διάδικοι, χωρίς όμως τούτο να σημαίνει ότι το Δικαστήριο έχει την εξουσία να αρνηθεί την πληρωμή αμοιβής που νόμιμα δικαιούται ο παραγωγός του προϊόντος.

Περαιτέρω, με βάση τα προαναφερόμενα η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου πρέπει να καθοριστεί προσωρινά και με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, το οποίο είναι εύλογο και δίκαιο με βάση τα οφειλόμενα δικαιώματα των παραγωγών για συνεχή χρήση των έργων του από τους καθ' ων, εντασσομένων αυτών στην κατηγορία Β1 για λειτουργία καθ' όλο το έτος: (α) ο δεύτερος των καθ' ων, στο ποσό των 200 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των 1.400 ευρώ για χρονικό διάστημα ετών 2011 έως και 2017 (πλέον ΦΠΑ 24% ήτοι 336 ευρώ) και (β) ο τρίτος των καθ' ων, στο ποσό των 150 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των 1.050 ευρώ για χρονικό διάστημα ετών 2011 έως και 2017 (πλέον ΦΠΑ 24% ήτοι 252 ευρώ), απορριπτομένης της προβληθείσας από τον δεύτερο των καθ' ων ένστασης παραγραφής ως μη νόμιμης, αφού η επίδικη αξίωση υπόκειται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ, καθώς πρόκειται περί ενοχής που πηγάζει από το νόμο και δεν αποτελεί ενοχή από αδικοπραξία (πρβλ. ΕφΘεσ 1810/2012 Αρμ 2013.1660, 1002/2008 Αρμ 2009.204). Περαιτέρω, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού των ως άνω

προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί απ' αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της για την προς όφελος των μελών της λειτουργία της. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, όπως ειδικότερα διαλαμβάνεται στο διατακτικό, και να καταδικαστούν οι καθ' ων, λόγω της ήττας τους στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας (άρθρα 191 §2, 176 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 84§2 Ν. 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Θεωρεί την αίτηση ως μη ασκηθείσα ως προς τους πρώτο και τέταρτο των καθ' ων.

Δικάζει αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι δεύτερος και τρίτος των καθ' ων στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας για τα έτη 2011 έως και 2017: (α) ο δεύτερος των καθ' ων, στο συνολικό ποσό των 1.400 ευρώ, πλέον 336 ευρώ (ΦΠΑ), δηλαδή συνολικά ποσό χιλίων επτακοσίων τριάντα έξι (1.736) ευρώ και (β) ο τρίτος των καθ' ων, στο

συνολικό ποσό των 1.050 ευρώ, πλέον 252 ευρώ (ΦΠΑ), δηλαδή συνολικά ποσό χιλίων τριακοσίων δύο (1.302) ευρώ.

Υποχρεώνει τους δεύτερο και τρίτο των καθ' ων να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα: (α) ο δεύτερος των καθ' ων, το συνολικό ποσό των 700 ευρώ, πλέον 168 ευρώ (ΦΠΑ), δηλαδή συνολικά το ποσό των οκτακοσίων εξήντα οκτώ (868) ευρώ και (β) ο τρίτος των καθ' ων, το συνολικό ποσό των 525 ευρώ, πλέον 126 ευρώ (ΦΠΑ), δηλαδή συνολικά το ποσό των εξακοσίων πενήντα ένα (651) ευρώ, με το νόμιμο τόκο, ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής, από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και, ως προς το ποσό του ΦΠΑ, από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

Υποχρεώνει τους δεύτερο και τρίτο των καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω διαστήματα.

Καταδικάζει τους δεύτερο και τρίτο των καθ' ων στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 13 Φεβρουαρίου 2019, παρουσία της γραμματέα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ**

Ακριβές αντίγραφο από το πρωτότυπο
και θεωρείται για νόμιμη χαρτοσήμανσή του
και την έκδοση κατά σειρά της παραγγελίας

* Εστ/γ/ 2019
Α.Ε. Μουσική